

[Statsministeren.]

sige, at det ærede medlem placerer mig forkert i billedet, når han giver det udseende af, at det er en idè, der er opstået hos mig. Det er det ikke. Ideen er opstået her i tinget under behandlingen, ikke mindst på grundlag af den tale, som det ærede medlem holdt ved første behandling. Den foreslåede tilføjelse må man, såvidt jeg kan se, tillægge overordentlig stor betydning. Den åbner mulighed for udøvelse af, hvad jeg trods alt vil kalde et udsættende veto, idet to femtedele af tingets medlemmer kan begære, at en tredje behandling af et lovforslag tidligst finder sted de nævnte 12 søgnedage efter lovforslagets vedtagelse ved anden behandling. Det er også mit indtryk, ikke mindst efter den offentlige debat, der har været om grundlovsforslaget, at denne ændring i høj grad vil finde genklang i befolkningen, fordi denne bestemmelse sikrer, at vigtige love med de undtagelser, der er nævnt, ikke kan færdigbehandles af det nye etkommerting, før befolkningen har fået tid til at tage stilling til sagen.

Den vigtigste ændring til forslaget § 42, er jo det nye stk. 3, som giver et folketingsflertal mulighed for at lade et vedtaget forslag, der ønskes udsendt til folkeafstemning, bortfalde. Jeg tror også, at dette ændringsforslag må betegnes som en fordel. Folketingsflertallet kan nemlig herved undgå at ulejlige vælgerne med en folkeafstemning om et spørgsmål, som flertallet selv ikke har tilstrækkelig tiltro til.

Jeg skal ikke sige mange ord om de to mindretalsudtalelser. De taler jo for sig selv. Jeg forstår, at de to mindretal kunne have ønsket et moderniseret tokammer. Da det imidlertid er ganske klart, at der ikke er nogen mulighed for denne løsning, har mindretallene bøjet sig og vil ikke fastholde deres ønske. Jeg anerkender i høj grad den realistiske stillingtagen, der ligger til grund for dette standpunkt.

Må jeg så endelig om navnet på den nye folkerepresentation have lov til at sige et par ord. Det er jo det høje landsting bekendt, at folketinget med stort flertal har vedtaget at give denne forsamlingsnavnet folketinget. Jeg har selv stemt for dette forslag, fordi jeg anser det for bedre end det, der nu foreslås her, nemlig rigsdagen. Det væsentlige for mig er, at tingnavnet bibeholdes, og det har jeg begrundet forud for vedtagelsen i det andet høje ting. Hvis

landstingsflertallet nu følger indstillingen fra udvalgets flertal og går ind for betegnelsen rigsdagen, vil jo det andet høje ting få lejlighed til påny at overveje sin stilling. Men det ville overraske mig, om man ikke i folketinget fastholdt sin oprindelige vedtagelse, og hvis det sker, skal hele grundlovsforslaget ifølge den gældende grundlovs § 52 påny gå til det høje landsting. Hvis der så ej heller opnås enighed i anden omgang, forudser jeg, at folketinget vil kræve nedsat et fællesudvalg, som skal afgive betænkning og gøre indstilling til begge de høje ting, som derefter hver for sig træffer den endelige afgørelse. Jeg håber dog meget, at vi kan undgå at betræde denne vej i en sag, som ikke er af principiel betydning.

Den er jo højst usædvanlig. I hvert fald erindrer jeg ikke fra min snart 18-årige gang her på rigsdagen, at der har været nedsat et sådant fællesudvalg.

Jeg beklager at måtte sige det, men jeg må anbefale tingets medlemmer at stemme imod dette ændringsforslag, og det samme gælder det ændringsforslag, som det ærede medlem hr. Chr. Nielsen har stillet udenfor betænkningen.

Og så vil jeg gerne endnu en gang, inden det høje ting går til afstemningen, bringe en tak til forskellig side: en tak til udvalget og i høj grad til udvalgets formand, det ærede medlem hr. Stensballe.

Det ærede medlem sagde til mig efter første behandling af lovforslaget her i tinget — og det ærede medlem gjorde det på egen foranledning —, at han ville gøre, hvad han kunne, for at nå frem til en enig optræden her i landstinget, nu da det drejede sig om forfatningsforslaget. Dette løfte har det ærede medlem i høj grad indfriet, og det takker jeg for.

Jeg takker i det hele taget for det arbejde, der er gjort i udvalget, for den samarbejdsvilje, jeg har mødt fra alle sider. Jeg vil altid med stor glæde mindes det samarbejde, jeg har haft med udvalget. Trods principielt forskellig opfattelse, eller jeg skulle vel rettere sige: trods forskellig principiel opfattelse, vil jeg altså gerne slutte med at sige, at jeg takker for det — jeg har vel lov til at kalde det *grundlovssind*, som jeg fra alle sider har mødt under udvalgets arbejde.

Halfdan Hendriksen: Jeg beklager, at jeg ikke er enig med den højtærede stats-